

Dom Gheorghe Tătărescu pierwotnie stał we wsi **Poiana** (gmina Rovinari). Zbudował go kupiec Dobre Sârbru z Târgu Jiu, ok. 1790 r. Od 1820 r. właścicielem był Dincă Poenaru, potem Dincă Schileru i Paulina Cărbătescu. W 1919 r. dom kupili Arethia i Gheorghe Tătărescu, którzy przeprowadzili gruntowny remont. W latach 1937–1938 gościł w nim Brâncuși.

To budynek piętrowy. Utracił pierwotną formę z powodu przebudów w XIX w. i w latach 1923–1935 (Tătărescu przekształcili go w nowoczesny dom). Ma kształt wieży, grube ściany, szerokie okna, dach kryty gontem. Przed wejściem są kamienne lwy. Drewniane schody prowadzą do mieszkań na 1. piętrze.

Urządzono stałą wystawę prezentującą m.in. stroje chłopskie. Znajduje się tu gabinet premiera Tătărescu. Na ścianach wiszą obrazy przedstawiające członków rodziny Tătărescu.

Tătărescu był premierem (1934–1937, 1939–1940) i ministrem spraw zagranicznych w trzech rządach. Jego żona Arethia przewodniczyła Narodowej Lidze Kobiet Gorje, angażowała się w ważne działania społeczne i kulturalne, też w powstanie rzeźb Brâncușiego w Târgu Jiu.

Fot. Jolanta Pol

Cerkiew św. Jerzego i dwa domy (casa Gheorghe Tătărescu ze wsi Poiana i casa Antonie Mogoș ze wsi Ceauru) zostały kupione i подарowane muzeum przez Sandę Marię Tătărescu-Negropontes, córkę Gheorghe Tătărescu.

Fot. Jolanta Pol